

«Όσο κι αν κανείς προσέξει, όσο κι αν το κυνηγάς, πάντα, πάντα θα 'ναι αργά. Δεύτερη ζωή δεν έχει».

Γεωργία Γκιάτη

Η Γεωργία ήταν άρρωστη το Σάββατο και δεν μπόρεσε να παραβρεθεί στον ραδιοφωνικό σταθμό 2ΜΜ. Σε τηλεφωνική όμως συνομιλία με την Άννα Αρσένη δήλωσε μεταξύ άλλων:

Μίλησέ μου λίγο για τα παιδικά σου χρόνια.

Γεννήθηκα εδώ αλλά όταν ήμουν δύο χρονών οι γονείς μου πήγανε στη Νότιο Αφρική. Τα πρώτα χρόνια κοντά στο Johannesburg και μετά Κέιπ Τάουν. Είχανε διάφορες δουλειές, παντοπωλείο, εστιατόριο. Μου άρεσαν οι ντόπιοι και κατάλαβα σε πολύ μικρή ηλικία ότι κάτι ήταν πολύ λάθος σε αυτή τη χώρα. Μου άρεσε να κάθομαι με τους ντόπιους και τους άκουγα να τραγουδάνε. Μπορεί να ήταν τρία άτομα αλλά οι φωνές τους ακουγόταν σαν χορωδία.

Μετά τη Χούντα κάναμε το πρώτο ταξίδι στην Ελλάδα. Τότε γνώρισα την προγιαγιά μου και τα ξαδέλφια μου και εκεί γνώρισα τη Δημοτική μας μουσική. Τα άκουγα στα γλέντια που κάναμε τότε στην Αφρική αλλά δεν τα είχα αγαπήσει. Στο πανηγύρι του χωριού μου τα έζησα και τρελάθηκα... Το κλαρίνο, το ντέφι και το ξενύχι. Μετά πήγαινα κάθε καλοκαίρι και αγάπησα τον τόπο μου πολύ. Μπορώ να πω ότι έγινα άρρωστη με το χωριό μου... δυστυχώς δεν γιατρεύτηκα ποτέ!

Στην Αφρική γνώρισα τη μουσική των μαύρων και ζήλευνα τις απίθανες φωνές που άκουγα. Ακόμα δεν είχα πάθει το παταράκι με τη δικιά μας... Θυμάμαι σε ηλικία 14 έβλεπα ένα βίντεο που μου έστειλαν από την Ελλάδα - μια συναυλία του Νταλάρα και τραγουδούσε η Αλεξίου. Είχα ένα καθηγητή μουσικής στο σχολείο μου, τον πήρα τηλέφωνο και του είπα ότι θέλω να κάνω φωνητική. Όλα μου τα χρόνια ήμουν σε χορωδίες, ήθελα να τραγουδήσω μόνη μου. Ξεκίνησα να κάνω κλασική μουσική. Ήμουν αρκετά καλή και με πήραν στη συμφωνική χορωδία του Κέιπ Τάουν. Παράλληλα είχα μπλεχτεί με τα πολιτικά και οι επαφές μου με τους Ομογενείς δυσανέστησαν πολλούς και δεν μου επέτρεπαν να πηγαίνω σε κρατικό σχολείο. Αναγκάστηκα να τελειώσω σε ιδιωτική σχολή και αυτό με χίλια ζόρια. Να μην τα πολυλογούμε, είχα φτάσει σε ένα σημείο όπου έπρεπε να φύγω από τη Νότιο Αφρική. Γύρισα στην Ελλάδα και οι γονείς μου στην Αυστραλία και μετά ήρθα και εγώ.

Πότε τελικά άρχισες να ασχο-

λείσαι επαγγελματικά με το τραγούδι;

Το τραγούδι δεν θα το χαρακτήριζα «επάγγελμα». Πάντα τραγουδούσα. Το πρώτο συγκρότημα ήταν ροκ και μετά ηρεμήσαμε λίγο.

Ποιό είναι το αγαπημένο σου τραγούδι;

Ξένο τραγούδι είναι το Wuthering Heights της Kate Bush που ήταν βασισμένο στο αγαπημένο βιβλίο της Έμιλη Μπρόντε. Το αγαπημένο μου Ελληνικό πέρα από τα Ηπειρώτικα είναι το «Παράπονό μου» που είναι ποίημα του Οδυσσέα Ελύτη και με εκφράζει απόλυτα.

Παίζεις κάποιο όργανο;

Όχι δυστυχώς. Προσπάθησα σε διάφορες ηλικίες να μάθω, δεν τα πήγα άσχημα...

Καλές στιγμές;

Υπάρχουν και καλές και πολλές άσχημες στιγμές, αλλά έτσι είναι... Τα παιδιά μου και η μουσική είναι οι καλές στιγμές μου.

Έχεις βγάλει κάποιο δίσκο;

Μου έχουν προτείνει πολλές φορές και το μεγαλύτερο λάθος ήταν που δεν έκανα μια δουλειά στην Ελλάδα με τον δάσκαλο της φωνητικής μου εκεί. Οι καταστάσεις κάθε φορά ήταν δύσκολες και δεν βρήκα συμπαράσταση από κάποια πρόσωπα και τελικά τα παράτησα.

Γράφεις τραγούδια;

Υπάρχει Έλληνας που δεν γράφει τις χαρές και τις λύπες του; Ναι γράφω όταν είμαι φορτισμένη ή ερωτευμένη.

Ποιό είδος μουσικής σε εκφράζει περισσότερο;

Έχω καταγωγή από Ήπειρο, Σμύρνη και Δωδεκάνησα. Αλλά όταν τραγουδώ Σμυρναϊκά είμαι άνετη. Ταιριάζει η φωνή μου.

Πώς περνάς τον ελεύθερο χρόνο σου;

Με την κόρη μου και τον σύντροφό μου και τους λιγοστούς φίλους.

Υπάρχει κάτι το οποίο νιώθετε πως λείπει από την καριέρα σας;

Υπάρχει κάποιο καλλιτεχνικό αποθνήσκονο;

Το τραγούδι δεν το θεωρώ καριέρα. Είναι αρρώστια. Είναι πάρα πολλά που θέλω να κάνω... Υπάρχει μουσική που τόσο οι Αυστραλοί όσο και οι Έλληνες δεν ξέρουν, δεν είχαν την ευκαιρία να ακούσουν. Αυτό θέλω να κάνω. Να βγάλω προς τα έξω ποιότητα. Δεν μου αρέσει να νομίζουν οι ξένοι ότι το μόνο Ελληνικό είναι να σπας πιάτα και να έχεις φρουτάδικο στην γειτονιά. Βαρέθηκα τα στερεότυπα. Επίσης, θα ήθελα να παρουσιάσουμε αυτό που κάνουμε εδώ και στην Ελλάδα, να δουν ότι και εμείς μπορούμε να κάνουμε καλή και ποιοτική εμφάνιση.

Πιστεύεις ότι υπάρχει κάποιο είδος τραγουδιού που δεν σε εκφράζει;

Όχι. Μου αρέσει η μουσική από σκληρό ροκ, όπερα, κάντρι, χιπ χοπ. Έχω παιδιά, όλα τα ακούω και τα ξέρω.

Πως φαντάζεσαι τον εαυτό σου μετά από 5 χρόνια;

Εύχομαι να είμαι πιο ήρεμη... Λιγότερη ένταση. Είμαι Ελληνίδα, τα κάνουμε όλα πιο δραματικά. Σε πέντε χρόνια θα ήθελα να είμαι πέντε χρόνια νεότερη.

Αν δεν ήσασταν τραγουδίστρια, τι δουλειά θα κάνατε;

Έχω κάνει πολλές δουλειές στη ζωή μου, αλλά ας μην προχωρήσουμε σε αυτό γιατί θέλουμε άλλες τόσες σελίδες. Η μουσική δεν είναι δουλειά, είναι «αρρώστια». Θα ήθελα να ασχοληθώ με την Πολιτική σε ανεξάρτητο κόμμα.

Υπάρχει κάποιος συνθέτης με τον οποίο θα θέλατε να συνεργαστείτε;

Έχουμε πολλούς εδώ και έχουν τρομερό ταλέντο. Ναι θα ήθελα και θα το κάνω.

Ενθάρρυνες τα παιδιά σου προς την μουσική;

Τα παιδιά μου πάντα ακούγανε μουσική και ακούνε όλα τα είδη. Ο γιος μου είναι έφηβος και ακούει τα σχετικά... Ένα βράδυ στο χωριό, χειμώ-

να, γυρνούσα σπίτι, σκοτάδι, άδειο το χωριό και άκουγα από κάπου «Με αεροπλάνα και βαπόρια» με τη Μπέλλου και κοίταγα γύρω να δω αν είχε έρθει κανένας χωριανός από Ιωάννινα ή Αθήνα. Αλλά σκοτάδι. Μπαίνω σπίτι και πάω στον γιο μου το δωμάτιο. «Μαμά», μου λέει «αυτό το τραγούδι είναι απ'τα καλύτερα». Έκλεισα την πόρτα χαμογελώντας και είπα «ευχαριστώ Θεέ μου. Τα παιδιά μου έχουν δικά τους όνειρα».

Ποιά είναι η φιλοσοφία σου στη ζωή.

Η φιλοσοφία έρχεται από εμπειρίες αρνητικές και θετικές. Μια ζωή μαθαίνουμε να είμαστε απλοί και να καταλάβουμε ότι δεν χρειάζονται τα πολλά και να είμαστε καλά στις σχέσεις μας και με τους υπόλοιπους και ότι είμαστε άνθρωποι και μπορούμε να σκεπτόμαστε... Άρα σκέψου καλά και μην «μασάς». Η ζωή είναι δικιά μας και όταν το καταλάβουμε αυτό πολλά μπορούν να αλλάξουν!

Αν σου ζητούσα να αιγοψιθυρίσεις ένα στίχο που σε εκφράζει, τί θα μου έλεγες;

Του Ελύτη. «όσο κι αν κανείς προσέξει, όσο κι αν το κυνηγάς, πάντα πάντα θα 'ναι αργά. Δεύτερη ζωή δεν έχει». Συμφωνεί και ο Λαζόπουλος.

Σου αρέσει η Ελλάδα; Θα μπορούσες να μείνεις εκεί μόνη;

Η Ελλάδα είναι η αρρώστια του μετανάστη. Την αγαπά αλλά νοιώθει ότι τον έχει πουλήσει. Το έκανα, έζησα εκεί, ναι και μπορώ να ζήσω εκεί, αλλά είναι πως επιλέγεις να ζήσεις. Η ζωή δεν είναι ένα ατέλειωτο καλοκαίρι. Πρέπει να μπορείς να επιβιώσεις, να είσαι ρεαλιστής. Δυστυχώς δεν την αγαπάνε την Ελλάδα αυτοί που την κυβερνούν. Είναι γι'αυτούς μια ευκαιρία να «πιάσουν την καλή». Όπως είπα και σε έναν κύριο που μου έστειλε από το κόμμα του ένα μήνυμα για τις εκλογές «τα ακούσαμε ξανά από όλους. Φάτε όλοι με μεγάλα κουτάλια το

μικρό πιατάκι Ελλάδα». Να την αγαπώ, είμαι περήφανη. Έζησα 9 χρόνια στο χωριό μου στα σύνορα με την Αλβανία. Μου λείπουν τα βουνά μου, το χωριό μου, αλλά επιλέγω να ζήσω εδώ. Από εδώ μπορώ να βοηθήσω οικονομικά και το γιο μου.

Παναγιώτα Μπίντα

Παναγιώτα πόσο χρονών είσαι;

Κοντεύω 10.

Που γεννήθηκες;

Εδώ γεννήθηκα. Στο αυτοκίνητο της γιαγιάς μου έξω από το Sheraton Hotel στο Mascot. Μάλλον βιαζόμουν να βγω στον κόσμο...

Στην εκπομπή 2ΜΜ ανέφερες ότι ήρθες από την Ελλάδα πριν λίγους μήνες. Σου αρέσει η Ελλάδα;

Ναι μου αρέσει πολύ το χωριό μου. Είναι ένα υπέροχο μέρος να μεγαλώσεις. Εκεί περνά τα καλοκαίρια της και η καλύτερή μου φίλη, η Βασιλικούλα. Το χειμώνα μένει στην Αθήνα.

Έχεις αδέρφια;

Ναι. Τον Αλέξανδρο. Κοντεύει τα 16. Είναι στην Ελλάδα και κάνει στίβο στον Αθλητικό Γυμναστικό Σύλλογο Ιωαννίνων. Είναι από τους καλύτερους στην ηλικία του και τον αγαπώ πολύ.

Ποιά είναι τα χόμπυ σου?

Στίβος, ποδόσφαιρο (είμαι Παναθηναϊκός σαν τον μπαμπά μου και τον αδελφό μου)

Πότε άρχισες να τραγουδάς;

Πάντα τραγουδούσαμε με τη μαμά μου στο μαγαζί μας, στο σπίτι, στο αυτοκίνητο. Αλλά άρχισα πέρυσι στο ρεμπέτικο.

Το ξέρω ότι είσαι πολύ μικρή ακόμα αλλά θα ήθελες να ασχοληθείς επαγγελματικά με το τραγούδι;

Όχι. Νομίζω ότι θέλω να γίνει ηθοποιός.

Παίζεις κάποιο όργανο;

Θέλω να μάθω κιθάρα, κάνω φλογέρα στο σχολείο και είμαι στο Steel Band του σχολείου.